

Дончо Славчевъ

Непотрѣбнитѣ съкровища

Скъпоценнитѣ камъни сж скжпи, не защото сж много полезни на хората. Тѣ нѣматъ никакво практическо приложение въ живота, съ изключение на диамантитѣ, които напоследъкъ се употрѣбаватъ за бормашинитѣ, съ които се пробива земята, или за ножчета за рѣзане на стъкло. И все пакъ, макаръ да сж безполезни, тия многоцвѣтни, лѣскави камъни сж много скжпи.

Самороденъ диамантъ въ основна скала отъ Кимберлей.

Въ миналото диамантитѣ били по-малко разпространени, макаръ стремжътъ къмъ тѣхъ да не билъ по-малкъ отколкото днесъ. Хората ги дирѣли, преди още да умѣятъ да ги излѣскаватъ. Това изкуство се развило много по-късно, у холандцитѣ, макаръ че и римлянитѣ притежавали красиви, едри бриланти. Но римлянитѣ обичали и тѣхнитѣ сродници: смарагда, златножълтия берилъ и бледосиния аквамаринъ. Тия камъни днесъ се намиратъ въ Бразилия и Уралъ, а най-много въ Северна Америка и Монголия.

Римлянитѣ обичали най-много перлитѣ. Отъ незапомнени времена били добивани перли отъ западнитѣ брѣгове на Цейлонъ. Може би и прочутитѣ перли на